EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 22.12.2010
KOM(2010) 779 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

SEK(2010) 1589 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

SHRNUTÍ

Účinné prostředky k dodržování práv duševního vlastnictví mají základní význam pro podporu inovace a tvořivosti. Směrnice 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví harmonizuje minimální prostředky, které mají nositelé práv a veřejné orgány k dispozici při boji proti porušování práv duševního vlastnictví. Rovněž stanoví obecný rámec pro výměnu informací a správní spolupráci mezi vnitrostátními orgány a mezi vnitrostátními orgány a Komisí.

Z prvního hodnocení dopadu směrnice je patrné, že od doby, kdy byla přijata a provedena ve členských státech, bylo dosaženo pozoruhodného pokroku. Směrnice nastolila přísné evropské právní normy pro dodržování různých typů práv, která jsou chráněna nezávislými právními režimy (např. autorské právo, patenty, obchodní známky a vzory, ale také zeměpisná označení a práva šlechtitelů).

Navzdory celkovému zlepšení řízení potřebných k zajištění dodržování práv je však zjevný objem a finanční hodnota případů porušení práv duševního vlastnictví znepokojující. Jedním z důvodů je nebývalý nárůst příležitostí k porušování práv duševního vlastnictví prostřednictvím internetu. Při koncipování uvedené směrnice nebyla tato problematika vzata v úvahu.

Mezi další otázky, jimž by mohlo být třeba věnovat obzvláštní pozornost, patří používání předběžných a zajišťovacích opatření, např. soudních zákazů, postupů ke shromáždění a zajištění důkazů (včetně vztahu mezi právem na informace a ochranou soukromí), objasnění významu různých nápravných opatření včetně nákladů na zničení a stanovení výše náhrady škody.

OBSAH

SHRNUTÍ 2

1. Úvod 3

2. Cíle směrnice o dodržování práv 5

3. Objasnění nutná k účinnější ochraně práv duševního vlastnictví a k lepšímu fungování vnitřního trhu 5

3.1. Řešení konkrétních výzev digitálního prostředí 5

3.2. Objasnění oblasti působnosti směrnice 6

3.3. Objasnění pojmu zprostředkovatel a zlepšení funkčnosti soudních zákazů 6

3.4. Zajištění spravedlivé rovnováhy mezi právem na informace a právními předpisy o ochraně soukromí 7

3.5. Je třeba zaručit, aby náhrada škody měla vyrovnávací a odrazující účinek 8

3.6. Objasnění různých nápravných opatření 8

3.7. Další otázky 9

4. Závěr 9

1. ÚVOD

Aby byly podpořeny inovace a tvořivost, je důležité nalézt účinné prostředky k prosazování práv duševního vlastnictví. Tato zpráva obsahuje první hodnocení provádění a dopadu směrnice 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví[1] (dále jen „směrnice“). Toto hodnocení je požadováno článkem 18 směrnice a vychází jak z posouzení vývojových tendencí provedeného Komisí, tak ze zpětných vazeb členských států poskytnutých prostřednictvím národních zpráv, které odrážejí názory odvětví, odborníků v oblasti práva, sdružení spotřebitelů a jiných zúčastněných stran.

Z obdržených informací lze vyvodit závěr, že směrnice má v Evropě značný a kladný vliv na ochranu práv duševního vlastnictví podle občanského práva. Směrnice vytvořila jednoduchý rámec pro dodržování práv duševního vlastnictví, který obecně zajišťuje srovnatelnou ochranu v jednotlivých státech. Ke zvýšení účinnosti prosazování práv duševního vlastnictví v EU přispívají zejména domněnka autorství nebo vlastnictví autorských práv (článek 5), možnost „odebrání vzorků“ v rámci shromažďování informací (článek 6), předběžná opatření k zajištění důkazních prostředků (článek 7) a možnost soudních zákazů vůči zprostředkovatelům (články 9 a 11).

[1] Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 16.

Nicméně vzhledem ke zpožděnému provedení směrnice do vnitrostátního práva v mnoha členských státech (provádění bylo dokončeno až v roce 2009)[2] jsou zkušenosti s uplatňováním směrnice omezené a dosud bylo ohlášeno pouze několik soudních řízení. Z toho důvodu nebyla Komise schopna provést kritickou ekonomickou analýzu dopadu směrnice na inovace a na rozvoj informační společnosti, jak stanoví článek 18 směrnice.

Navzdory těmto omezením přichází toto počáteční hodnocení účinnosti směrnice v pravý okamžik. Z několika studií provedených mezinárodními organizacemi a odvětvími je zřejmé, že porušování práv duševního vlastnictví dosáhlo značné úrovně a že některé takovéto zboží je nebezpečné pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů[3]. V reakci na tyto studie Komise během posledních dvou let přijala dvě sdělení[4]. Druhé sdělení mimo jiné zřídilo Evropské středisko pro sledování padělání a pirátství s cílem zlepšit obeznámenost s problematikou porušování práv duševního vlastnictví a vytvořit platformu pro zástupce vnitrostátních orgánů a zúčastněných stran pro výměnu názorů a odborných znalostí o osvědčených postupech, vypracování společných strategií prosazování práv a doporučení politickým činitelům. Na uvedená doporučení navázala dvě usnesení Rady[5], která politiku Komise podpořila. Zpráva přijatá Evropským parlamentem rovněž vyjádřila podporu posílené politice včetně silného právního rámce pro boj proti padělání a pirátství[6]. Vážné obavy rovněž vzbuzuje porušování práv duševního vlastnictví, k němuž dochází mimo EU. Komise se takovými případy zabývá různými způsoby, např. tím, že do dvoustranných obchodních dohod začleňuje ambiciózní kapitoly o právech duševního vlastnictví a podílí se na mezinárodních iniciativách, jako je např. probíhající jednání o obchodní dohodě proti padělání[7].

Z analýzy je zřejmé, že různé členské státy chápou určitá ustanovení směrnice včetně vztahu k jiným směrnicím odlišně, což je příčinou **odlišných výkladů a odlišného uplatňování směrnice v praxi**. Tato ustanovení by mohla vyžadovat důkladnější vysvětlení, aby se dosáhlo plné účinnosti této směrnice.

Internet a digitální technologie dodaly dodržování práv duševního vlastnictví nový a obtížně uchopitelný rozměr. Na jedné straně tvůrci, vynálezci a jejich obchodní partneři nalezli díky internetu nové způsoby, jimiž mohou své výrobky uvádět na trh. Na druhé straně internet rovněž otevřel prostor pro nové formy porušování práv a ukazuje se, že proti některým z nich je těžké bojovat.

Tato zpráva vymezuje řadu konkrétních otázek, které by mohlo být třeba objasnit, aby bylo možné zejména přizpůsobit směrnici novým výzvám, které jsou neoddělitelně spjaty

---

2 Lhůta pro provedení směrnice pro tehdejších 25 členských států uplynula dne 29. dubna 2006. Pro podrobnosti o provádění směrnice do vnitrostátního práva viz příloha 1 pracovního dokumentu útvarů Komise, který je přiložen k této zprávě.

3 Viz např. http://www.iccwbo.org/uploadedFiles/BASCAP/Pages/OECD-FullReport.pdf; http://www.iccwbo.org/uploadedFiles/BASCAP/Pages/Building%20a%20Digital%20Economy%20-%20TERA(1).pdf.

4 Sdělení Komise ze dne 16. července 2008: „Strategie práv k průmyslovému vlastnictví pro Evropu“, KOM(2008) 465 v konečném znění; sdělení Komise: „Posílení dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu“, KOM(2009) 467 v konečném znění.

5 Usnesení Rady ze dne 25. září 2008 o komplexním evropském plánu boje proti padělání a pirátství, Úř. věst. C 253, 4.10.2008, s. 1; usnesení Rady ze dne 1. března 2010 o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu, Úř. věst. C 56, 6.3.2010, s. 1.

6 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 o dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu (2009/2178(INI)), A7-0175/2010.

7 Podrobnosti viz http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2005:129:0003:0016:EN:PDF.

s moderní digitální společností. Doplňuje ji pracovní dokument útvarů Komise, který poskytuje další informace a souvislosti týkající se jeho zjištění.

2. CÍLE SMĚRNICE O DODRŽOVÁNÍ PRÁV

Rozdíly mezi systémy členských států pro dodržování práv duševního vlastnictví brání řádnému fungování vnitřního trhu a ztěžují dodržování hmotného práva duševního vlastnictví. Tím vznikají překážky bránící přeshraničním činnostem, dochází ke ztrátě důvěry ve vnitřní trh a snižují se investice do inovace a tvorby. Směrnice sbližuje systémy vnitrostátních právních předpisů, a snaží se tak nositelům práv a orgánům členských států poskytnout minimální, ale standardní soubor nástrojů pro boj proti porušování práv duševního vlastnictví.

Směrnice začleňuje opatření občanského práva podle Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dohoda TRIPS)[8] do právního rámce EU. Směrnice přesahuje minimální ustanovení uvedené dohody a vztahuje se například i na náhradu škody, nápravná opatření a důkazy. Kromě toho je směrnice založena na postupech vymezených v právních předpisech členských států, které byly před přijetím směrnice podle všeho nejúčinnější („přístup vycházející z osvědčených postupů“). Členské státy mohou rovněž doplnit sankce a nápravná opatření, která jsou pro nositele práv výhodnější[9]. Směrnice tudíž stanoví minimální, ale pružný právní rámec pro dodržování práv duševního vlastnictví.

3. OBJASNĚNÍ, KTERÁ MOHOU BÝT NUTNÁ K ÚČINNĚJŠÍ OCHRANĚ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ A K LEPŠÍMU FUNGOVÁNÍ VNITŘNÍHO TRHU

Z analýzy provádění směrnice v členských státech je patrné, že směrnice představuje solidní základ pro dodržování práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu, že je však možná nutné určité otázky objasnit, aby se zabránilo nejasnostem a aby se směrnice přizpůsobila novým výzvám, které představuje zejména současné digitální prostředí.

3.1. Konkrétní výzvy digitálního prostředí

Vzhledem k víceúčelové povaze internetu lze práva duševního vlastnictví snadno porušovat mnoha způsoby. Na internetu je nabízeno k prodeji zboží, kterým jsou porušována práva duševního vlastnictví. Vyhledávače často umožňují podvodníkům přilákat uživatele internetu ke svým nezákonným nabídkám, které jsou k dispozici k prodeji nebo ke stažení. Zcela běžně dochází ke sdílení souborů, jejichž obsah je chráněn autorským právem, zčásti proto, že rozvoj zákonných nabídek digitálního obsahu není schopen držet krok s poptávkou, a to zejména na přeshraničním základě, což je příčinou toho, že se mnoho občanů, kteří jinak dodržují zákony, v obrovské míře dopouští porušování autorských práv a souvisejících práv tím, že nezákonně nahrávají a šíří chráněný obsah. Mnoho internetových stránek se věnuje buď hostingu chráněných děl bez souhlasu nositelů práv, nebo usnadňuje jejich šíření na internetu. V této souvislosti je možná nutné jasně posoudit omezení stávajícího právního rámce.

---

[8] Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dohoda TRIPS) z roku 1994; rozhodnutí Rady (ze dne 22. prosince 1994) o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986-1994) (94/800/ES), Úř. věst. L 336, s.1.

[9] Viz čl. 2 odst. 1 směrnice.

3.2. Oblast působnosti směrnice

Směrnice se vztahuje na všechna porušení práv duševního vlastnictví chráněných podle evropských nebo vnitrostátních právních předpisů a neobsahuje žádné definice práv duševního vlastnictví, na která se vztahuje. Ačkoli je tento pružný přístup v mnoha ohledech výhodný, odlišné výklady pojmu „právo duševního vlastnictví“ byly příčinou toho, že členské státy požádaly Komisi, aby zveřejnila minimální seznam práv duševního vlastnictví, na něž se podle jejího názoru směrnice vztahuje[10].

I poté, co Komise toto objasnění zveřejnila, přetrvávají pochybnosti o tom, zda se směrnice vztahuje na určitá práva, která jsou chráněna podle vnitrostátních právních předpisů. To se týká zejména názvů domén, vnitrostátních práv ve věcech jako např. obchodní tajemství (včetně know-how) a jiných aktů, na něž se často vztahují vnitrostátní právní předpisy týkající se nekalé hospodářské soutěže, např. výroby nedovolených napodobenin a jiných forem „hospodářské soutěže na hraně zákona“. Zdá se, že i takovéto formy obchodního chování v rozporu s právem se rozmáhají. Na nositele práv mívají často škodlivý dopad, oslabují inovaci a spotřebitelům přinášejí pouze krátkodobé výhody. Mohlo by být užitečné důkladněji posoudit tento negativní jev a také potřebu začlenit do směrnice minimální seznam práv duševního vlastnictví, na něž se směrnice vztahuje.

3.3. Pojem zprostředkovatel a funkčnost soudních zákazů

Směrnice obsahuje obecný výklad pojmu „zprostředkovatelé“ a řadí do něj všechny zprostředkovatele, „jejichž služeb využívá *třetí osoba* k porušování práv duševního vlastnictví“. To znamená, že se uvedená opatření stanovená směrnicí vztahují i na zprostředkovatele bez přímého smluvního vztahu nebo spojení s porušovatelem.

Úroveň důkazů požadovaných soudy členských států je nicméně obecně spíše vysoká. Kromě toho přetrvávají nejistoty ohledně zprostředkovatelů a konkrétních opatření, která se na ně vztahují, pokud přispějí k porušení práv nebo je usnadní, a to bez ohledu na jejich odpovědnost.

Klíčovou úlohu při kontrole distribuce zboží, kterým jsou porušována práva duševního vlastnictví, mohou mít zprostředkovatelé přepravující zboží, u něhož existuje podezření na porušení práv duševního vlastnictví (např. dopravci, zasilatelé nebo zástupci přepravních společností). Důležitou úlohu při snižování počtu případů porušení práv mohou mít také internetové platformy, např. internetové obchody a vyhledávače, a to zejména prostřednictvím preventivních opatření a politiky „zjištění a odstranění závadného obsahu“.

Také poskytovatelé internetových služeb mají klíčový význam, pokud jde o způsob, jak funguje prostřední on-line. Poskytují přístup k internetu a navzájem propojují příslušné sítě, zajišťují hosting internetových stránek a serverů. Jako zprostředkovatelé mezi všemi uživateli internetu a nositeli práv se poskytovatelé často dostávají do kompromitujícího postavení kvůli nezákonným činům páchaným jejich zákazníky. Z toho důvodu již právo EU obsahuje

[10] Prohlášení Komise týkající se článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES o vymáhání práv duševního vlastnictví (2005/295/ES), Úř. věst. L94, 13.4.2005, s. 37.

konkrétní ustanovení, která omezují odpovědnost poskytovatelů internetových služeb, jejichž služby jsou využívány k porušování práv duševního vlastnictví[11].

Opatření, která mají být vůči zprostředkovatelům přijata, se týkají především práva na informace, předběžných a zajišťovacích opatření (např. předběžných soudních zákazů) nebo trvalých soudních zákazů.

Směrnice ponechává na členských státech, aby určily, kdy a jak lze soudní zákaz vůči zprostředkovateli vydat. Aby tento systém fungoval účinně, mohlo by být užitečné objasnit, že soudní zákazy by neměly záviset na odpovědnosti zprostředkovatele. Kromě toho ze zjištění oznámených v pracovním dokumentu útvarů Komise, který je přiložen k této zprávě, vyplývá, že stávající dostupné legislativní a nelegislativní nástroje nejsou dostatečně silné, aby mohly sloužit k účinnému boji proti porušování práv duševního vlastnictví prostřednictvím internetu. Jelikož zprostředkovatelé jsou v příznivém postavení, aby přispěli k prevenci a ukončení porušování práv prostřednictvím internetu, Komise by mohla prozkoumat způsoby, jak je do problematiky intenzivněji zapojit.

3.4. Otázka spravedlivé rovnováhy mezi právem na informace a právními předpisy o ochraně soukromí

Právo na informace zavazuje porušovatele nebo jinou osobu, aby nositeli práv poskytli informace o původu a distribučních sítích zboží, kterým jsou porušována práva duševního vlastnictví. Hlavní výzvou v tomto ohledu je potřeba dodržovat právní předpisy o ochraně soukromí a také ochrana osobních údajů.

Zdá se, že v některých členských státech je právo na informace stanovené směrnicí udělováno velmi omezeně, zejména kvůli vnitrostátním právním předpisům o ochraně a uchovávání osobních údajů[12]. Této otázce by zřejmě bylo třeba věnovat obzvláštní pozornost. Vnitrostátní právní předpisy musí rovněž soudům umožňovat, aby uplatňovaly právní předpisy EU týkající se dodržování práv duševního vlastnictví. Podle Soudního dvora Evropské unie musí být zajištěna spravedlivá rovnováha mezi různými dotčenými právy (např. právem na ochranu údajů a právem na vlastnictví, které zahrnuje právo na duševní vlastnictví)[13], jelikož Listina základních práv Evropské unie uznává jak ochranu údajů/právo na soukromí, tak ochranu práv duševního vlastnictví jako základní práva[14].

---

11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu), Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s.1.

12 Příkladem jsou podle studie o dodržování autorských práv a ochraně údajů na internetu ve vybraných členských státech (Hunton & Williams, Brusel, http://ec.europa.eu/internal_market/iprenforcement/docs/study-online-enforcement_en.pdf) z roku 2009 Rakousko a Španělsko.

13 Rozsudek ze dne 29. ledna 2008 ve věci C-275/06 Productores de Música de España (Promusicae) proti Telefónica de España SAU; rozsudek ze dne 19. února 2009 ve věci C-557/07 LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungschutzrechten GMBH proti Tele2 Telecommunication GMBH.

14 Články 7, 8 a čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (2000/C 364/01), Úř. věst. C364, 18.12.2000, s. 1.

Evropský právní rámec pro ochranu osobních údajů[15] na jedné straně a pro dodržování práv duševního vlastnictví na straně druhé je neutrální, jelikož neobsahuje žádné pravidlo, z nějž by bylo zřejmé, že právo na soukromí by obecně mělo být nadřazené právu na vlastnictví, nebo naopak. Vnitrostátní právní předpisy, jimiž se provádějí různé směrnice, tudíž musí být vykládány způsobem, který v každém případě umožňuje zajistit spravedlivou rovnováhu mezi těmito právy, aby bylo zaručeno, že ustanovení o právu na informace dokáže nositele práv účinně chránit, aniž by byla oslabena práva týkající se ochrany osobních údajů. Mohlo by být třeba hlouběji posoudit rozsah, v němž jsou právní předpisy členských států a způsob, jímž jsou uplatňovány, v souladu s těmito požadavky. V nezbytném případě by mohly být rovněž zváženy prostředky k nápravě situace a k zajištění spravedlivé rovnováhy mezi dotčenými právy.

3.5. Vyrovnávací a odrazující účinek náhrady škody

Opatření, řízení a nápravná opatření stanovená směrnicí musí být účinná, přiměřená a odrazující. V současné době bývá přiznaná náhrada škody ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví poměrně nízká. Pouze několik členských států oznámilo, že v důsledku provedení směrnice došlo ke zvýšení částky přiznávané náhrady škod.

Podle informací obdržených od nositelů práv přiznaná náhrada škody v současné době podle všeho účinně neodrazuje možné porušovatele od provádění nezákonných činností. To platí obzvláště v případech, kdy náhrada škody přiznaná soudy neodpovídá úrovni zisku porušovatelů.

Hlavním cílem přiznávání náhrady škody je, aby se nositelé práv ocitli v téže situaci, v jaké by bývali byli, kdyby k porušení práv nedošlo. V současné době jsou však zisky porušovatelů (bezdůvodné obohacení) podle všeho často podstatně vyšší než skutečná škoda vniklá nositeli práv. V takových případech by mohlo být zváženo, zda by soudy měly mít pravomoc přiznat náhradu škody, která je souměřitelná s bezdůvodným obohacení porušovatele, i když přesahuje skutečnou škodu, která nositeli práv vznikla. Stejně tak by mohlo být opodstatněné, aby byla více využívána možnost přiznat náhradu škody za jiné hospodářské důsledky nebo morální újmu.

V případech, kdy je porušovatelem právnická osoba a nositel práv neobdrží náhradu škody, jelikož porušovatel nemá žádný majetek, proběhla u něj likvidace nebo je z jiných důvodů v platební neschopnosti, by mohlo být posouzeno, zda může nositel práv požadovat náhradu škody od výkonného ředitele (výkonných ředitelů) společnosti podle vnitrostátních právních předpisů, a jestliže ano, za jakých podmínek.

3.6. Nápravná opatření

Jak podrobněji uvádí pracovní dokument útvarů Komise, může být nutné důkladněji objasnit definici „nápravných opatření“. Podle většiny vnitrostátních právních předpisů zejména není zcela zřetelný rozdíl mezi „stažením“ a „konečným odstraněním“ zboží, které podle zjištění porušuje právo duševního vlastnictví, z obchodních kanálů. Další bod, který by mohl být

[15] Zejména směrnice 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31, a směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

objasněn, se týká způsobu, jak uvedená opatření uplatnit v případech, kdy již porušovatel zbožím nedisponuje.

Na závěr, pokud jde o náklady na zničení zboží, kterým jsou porušovány předpisy, mohlo by se zvážit, jakým způsobem zajistit, aby tyto náklady mohly být soudem uloženy přímo neúspěšné straně.

3.7. Další otázky

Z analýzy provádění směrnice členskými státy vyplývá řada dalších otázek, které by si možná zasloužily dále prodiskutovat na úrovni EU.

Zaprvé se zdá, že členské státy zřídka využívají volitelných ustanovení směrnice (např. pokud jde o příkazy k popisu, které stanoví, že soudní úředník vstoupí do prostorů domnělého porušitele a prověří situaci. Toto volitelné ustanovení směrnice některé členské státy neprovedly pro občanskoprávní řízení, a proto je tento druh opatření k dispozici pouze v kontextu trestněprávního řízení). Případy, kdy členské státy v souladu s čl. 2 odst. 1 přijaly pravidla, která jsou pro nositele práv výhodnější než pravidla stanovená směrnicí, jsou ještě vzácnější. Příčiny tohoto vývoje by mohly být prozkoumány důkladněji. Rovněž by mohla být hlouběji prozkoumána vazba mezi požadavkem na „obchodní měřítko“ (tj. požadavkem, aby byl protiprávní čin jednáním za účelem získání přímé nebo nepřímé hospodářské nebo obchodní výhody) a právem na informace v předpisech členských států.

Zadruhé by mohly být posouzeny možnosti, které jsou k dispozici při řešení problémů se shromažďováním důkazů v přeshraničních věcech, a také potřeba přesněji definovat, kdy lze mít za to, že informace jsou „pod kontrolou“ strany soudního řízení (čl. 6 odst. 1). Podrobnější vyhodnocení by mohla vyžadovat i otázka, zda stávající předpisy, které upravují shromažďování důkazů ve věcech, s nimiž jsou spjaty důvěrné informace, vytvářejí v praxi obtíže, a to zejména v kontextu předběžných opatření a ve věcech, kdy se jedná o odlišné koncepce důvěrnosti v různých zemích.

Mohlo by být také prozkoumáno, zda je užitečné harmonizovat sekundární využití zboží, kterým je porušováno právo duševního vlastnictví, a prošetřeny případné problémy spojené s touto harmonizací.

4. ZÁVĚR

Porušováním práv duševního vlastnictví vznikají rozsáhlé ekonomické škody. Značný počet produktů, jimiž je porušováno právo duševního vlastnictví, nyní představuje skutečnou hrozbu pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Patřičná ochrana práv duševního vlastnictví má v konkurenceschopné znalostní ekonomice vytvářející bohatství klíčový význam z hlediska podpory inovace a kultury. Je třeba pečlivě vyvážit různé zájmy. Za tímto účelem bude Komise nadále aktivně pracovat se všemi zúčastněnými subjekty.

Hlavní závěr prvního hodnocení směrnice zní, že má zásadní a kladný vliv na ochranu práv duševního vlastnictví podle občanského práva v Evropě. Nicméně se ukázalo, že směrnice nebyla koncipována s ohledem na výzvy, které do oblasti prosazování práv duševního vlastnictví přinesl internet. Kromě toho by si obzvláštní pozornost mohly vyžadovat další otázky. Mezi jinými sem patří používání předběžných a zajišťovacích opatření, jako např. soudních zákazů, postupů ke shromáždění a zajištění důkazů (včetně vztahu mezi právem na

informace a ochranou soukromí), objasnění významu různých nápravných opatření, včetně nákladů na zničení a stanovení výše náhrady škody.

S cílem informovat o rozhodnutích Komise týkajících se jakýchkoli budoucích opatření, které se mohou plánovat, a provést důkladné posouzení dopadů, které nyní zahajuje, pokud jde o otázky nastíněné v této zprávě, Komise uvítá od Evropského parlamentu, Rady ministrů, členských států, Evropského hospodářského a sociálního výboru a všech jiných zúčastněných stran jakoukoli zpětnou vazbu k této zprávě do **31. března 2011**.